

Randi Kalland
Hemne videregående skole
7200 Kyrksæterøra

08.05.17

Prosjektleder Erasmus +
Louise Rennemo
Hemne videregående skole
7200 Kyrksæterøra

**Rapport fra hospitering ved Ludvik Erhardt Berufcolleg schule I Paderborn Tyskland
29.02 – 07.05. 2017**

Randi Kalland is interested in focusing on the following areas

To develop her knowledge within the subject field of building and construction, concentrating on pedagogical practices used in Germany for this area of study. Work ethics, cultural differences and similarities are also areas that she would like to investigate. The grading system in German schools. How do schools adapt to the individual needs of pupils who are struggling with their subject? How does the school help those pupils who have special needs? In what way does the school integrate them, with a view to their social wellbeing?

Innhold og utbytte av hospitering

Ansatte ved de ulike skolene hadde gjort klart et program, der jeg kunne delta i klasser på ulike nivå. Kvaliteten på programmet var svært bra. Jeg ble først invitert på rektors kontor, der jeg hilste på ansatte i ledelsen og fikk informasjon om mitt program ved skolen. En av ledelsen viste meg en presentasjon av skolen og hvilke fag de kunne tilby. Jeg ble godt mottatt av ledelse, elever og lærere. De var interessert I å vite hvorfor jeg var der og ønsket å høre om skolesystemet I Norge. Elevene var ganske beskjedne når de skulle snakke engelsk. De starter

senere å lære engelsk sammenlignet med elever i Norge. De mente at våre elever var heldige som hadde hver sin pc, som de kunne bruke i timene i stedet for å skrive med blyant og papir. Vi snakket om den positive og den negative siden ved pc-bruk, og at elevene hadde vansker med å holde seg unna sosiale medier i timene. En undervisningstime består av 90 minutter, og pausene mellom hver time varer i 15 minutter. Læringskulturen ved skolen i Paderborn bærer preg av at elevene hadde fokus på faget i sine timer. Distraksjoner som mobil, PC eller Ipad var ikke til stede. Eleven hadde blikket rettet mot læreren enten ved å lytte, eller delta i en dialog. De fleste elevene rettet opp hånden for å svare, når læreren stilte spørsmål. De var aktive i sin læringsprosess. Elevene hadde en stabel med lærebøker, som tilhørte faget på sin pult.

Sosiallærere/miljøarbeidere Janette Milder, Mechtild, og Tim Burkamp ga meg informasjon om skolesystemet. Det gjaldt elever med særskilt tilrettelegging, og elever som tidligere hadde falt ut av skolen, og nå var kommet tilbake. For noen år tilbake var det lærerne som tok seg av elevene med sosiale problemer, men nå hadde de sosiallærere/miljøarbeidere som hjelper elevene med ulike behov. De kan bl.a. henvise elever videre for å få pedagogisk/psykologisk hjelp, være behjelpelig med å skrive søknader, og med å finne arbeidsplass.

Innhold i timer og andre aktiviteter

Jeg deltok i undervisning med en elevgruppe som hadde psykisk funksjonshemming. Flere av dem hadde Downs syndrom. De lærte om sykling i Amsterdam og om en gammel sang om «hva en far kan hjelpe til med». Elevene gikk i egne klasser og var ikke integrert i ordinære klasser. Skolen hadde Helse- og sosialfag, men elevene hadde ikke noe samarbeid med de funksjonshemmede. De valgte å la disse elevene gå i egne klasser, fordi det var lettere å finne venner, at de var tryggere og fant seg bedre til rette der. Denne klassen på ca. 12 elever hadde tre personer som var «Integration-helpers». De kunne støtte elevene på samme måte som miljøarbeidere gjør det på vår skole. Hjelp til med lekser, få opp boka fra sekken, hjelpe med gymtøy, medisiner o.l.

Jeg deltok med elever på TIP og Trearbeidsfag som ønsker fagkompetanse på laveste nivå. I klassen med elever som tidligere hadde falt ut av skolen møtte jeg elever som hadde to dager med teori på skolen, og 3 dager ute i bedrift. De fikk en allmenn og yrkesfaglig utdanning

som var på lavere nivå enn fagbrev. Disse elevene ble tatt inn i skolen når det var ledige plasser i klassen.

Ved mekanisk skole hadde de en utstillingsmesse der vi fikk se ulike CNC-styrte roboter. Det var bachelorstudenter som hadde utviklet disse robotene i samarbeid med bedriften de hadde praksis i. Bedriftsansatte og elever var representert på messen. Alle var kledd i dress og messen hadde en høytidelig atmosfære. Elevene var i alderen 22 – 38 år. Bedriftene håndplukket de beste/flinkeste studentene til en fremtidig arbeidsplass i bedriften. Dagen etter deltok jeg i undervisning med samme elevgruppe. De arbeidet med programmering av robotene via PC og CNC-maskiner. De demonstrerte hvordan de programmerte og sjekket at programmeringen fungerte. Dette var tydelig motiverte elever. Det er få elever som dropper ut av disse fagene/klassene. Årsaken til at de dropper ut kan være at de opplever matematikkfaget vanskelig, eller at de har gjort feilvalg.

Jeg deltok også i en bilmekaniker-klasse. Klassen inneholdt 45 elever. De var delt i to grupper, hvor den ene gruppen hadde teori og den andre hadde praksis på. Verkstedet hadde en sittegruppe hvor de også kunne sitte med teori. Elevene sjekket batteriet på en Opelmotor. De registrerte hvor mye strøm batteriet hadde på en pc-skjerm.

Når jeg ikke deltok på hospitering var jeg sammen med elevene som deltok i Erasmus +-prosjektet «FACE – The faces and Challenges of Europe». Her fikk jeg kunnskap om diverse kulturelle aktiviteter som besøk på Paderborn Town-hall, tur til byen Kassel og borgen Sparrenburg i byen Bielefeld, jeg deltok i aktiviteter ved Ahorn Sports Park, DR. Oetker World, og spiste wienersnitzel (typisk tysk rette) hjemme hos en av de tyske lærerne som heter Jasmin. Vi var også hjem hos prosjektleder Nicole og spiste Chili Con Carne.

Utbytte jeg hadde av hospitering ved skolen i Tyskland ble svært godt. Selv om det ikke ble noen hospitering ved byggfag, så fikk jeg med meg mye annet innhold som ble lærerikt både på det private- og skolefaglige plan. Jeg ser tilbake på oppholdet i Tyskland som en unik mulighet til å skaffe seg kulturell kompetanse, som er nyttig i møte med elever på studiespesialisering og i yrkesfag. Jeg setter stor pris på at jeg fikk denne muligheten!

Randi Kalland